

Bílá sobota

V mnohých krajích bývalo zvykem v tento den světit oheň před kostelem. Od tohoto ohně se zapálila velká Velikonoční svíce (Paškál) a pomocí ní se oheň obřadně přenesl do kostela.

Bývalo zvykem, že se doma uhasila všechna ohniště. Před kostelem hospodyně vložila polínko do ohniště, z něhož po posvěcení ohně knězem odnesla domů žhnoucí oharek a doma od něho zažehla nový oheň.

Ohořelá polínka se v podobě kříže dávala kolem pole, aby dobře rodilo. Nebo se tato ohořelá dřívka dávala v domácnostech za trám, aby stavení chránila před požárem.

K obřadům na Bílou sobotu patří Vzkříšení (z Božího hrobu se vyzvedla monstrance s Nejsvětější svátostí a Kristova socha nebo obraz). Sváteční průvod s černými korouhvemi je nesl vesnicí.

Na Bílou sobotu se zvony vrací z Říma a opět se rozezní.

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční)

Je to den Zmrtvýchvstání Krista. Vrcholí velikonoční svátky, končí půst.

V kostele se provádělo svěcení pokrmů (beránek, mazanec, vejce, chleba, víno). Posvěcené jídlo se jedlo ve stoje buď v kostele, venku pod širým nebem, nebo v polích. Kousek z posvěceného jídla dostala i každá návštěva, zvířata, voda, sad, aby byla hojnost ovoce, dobrá voda, plodnost zvířat apod.

Bývalo zvykem, že hospodář rozdělil při nedělním obědě vajíčko na tolik dílů, kolik bylo členů rodiny. Kdo by v tomto roce zabloudil, měl si vzpomenout na to, s kým jedl vejce a našel by cestu domů.

Plachta, ve které se jídlo ke svěcení nosilo, se později používala při setí obilí.

Nepsaným zákazem v tento den byly některé práce, např. nesmělo se zametat, stlát lůžkoviny, vynášet hnůj z chléva, mýt nádoby, šít nebo čistit boty.

Na Novojičínsku o Velikonoční neděli rodiče chystají dětem drobné dárky do zahrady, za okno nebo na pole. Děti je hledají. Říká se, že jim dárky přinesl „škobránek“ (skřivánek).

